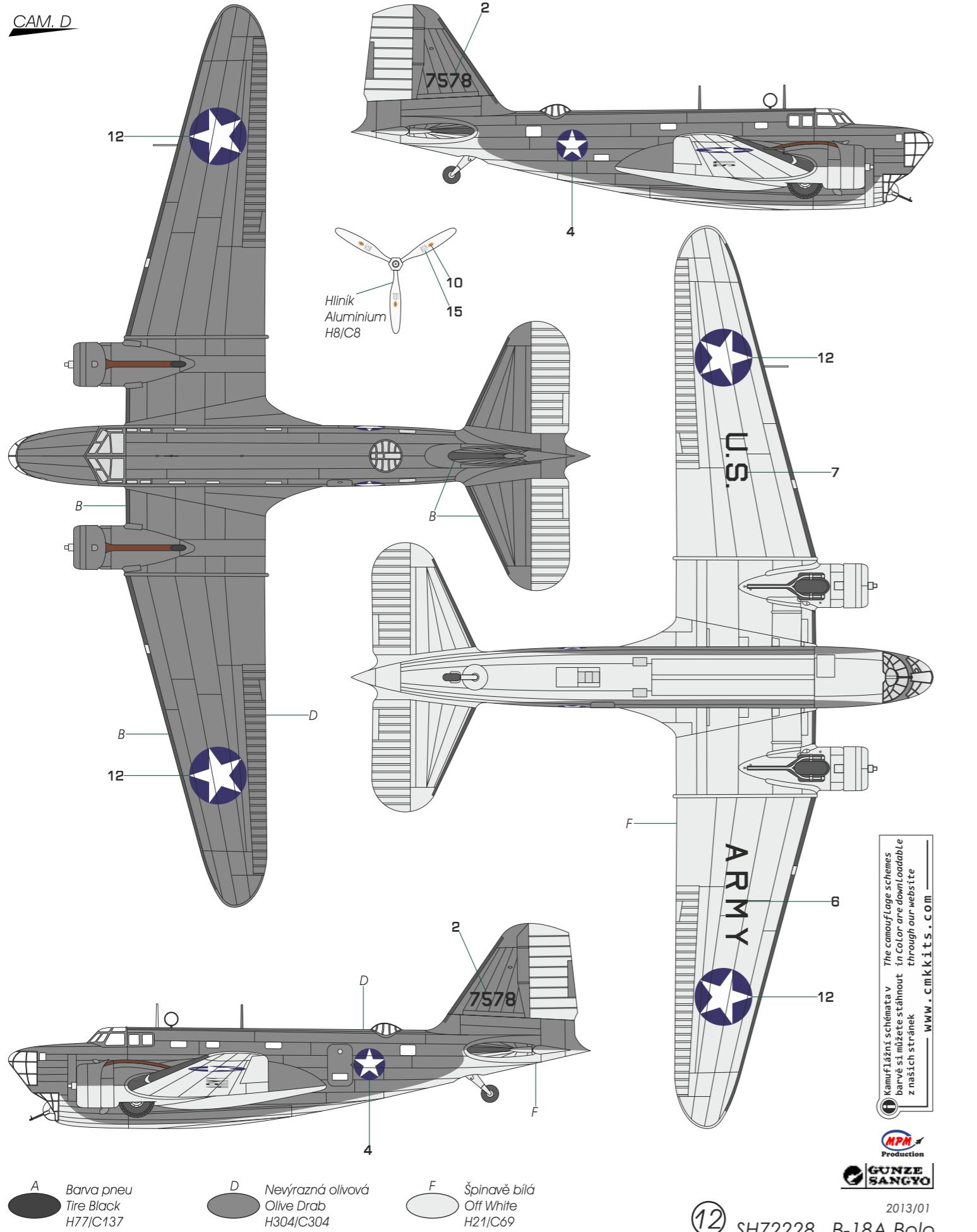

B-18A Bolo, 7578, 12. bombardovací perut, 25. bombardovací skupina, Benedict Field, St. Croix, Americké Panenské ostrovy, 1942. V oblasti Karibiku operovaly stroje B-18 při protiponorkových hlídkách natřené zespod bílou barvou. Stroj 7578 měl, patrně po opravě pláteného potahu, kormidla svělé i vodorovné ocasní plochy velmi světlé (Barva plátna či základní žlutozelený nátěr).

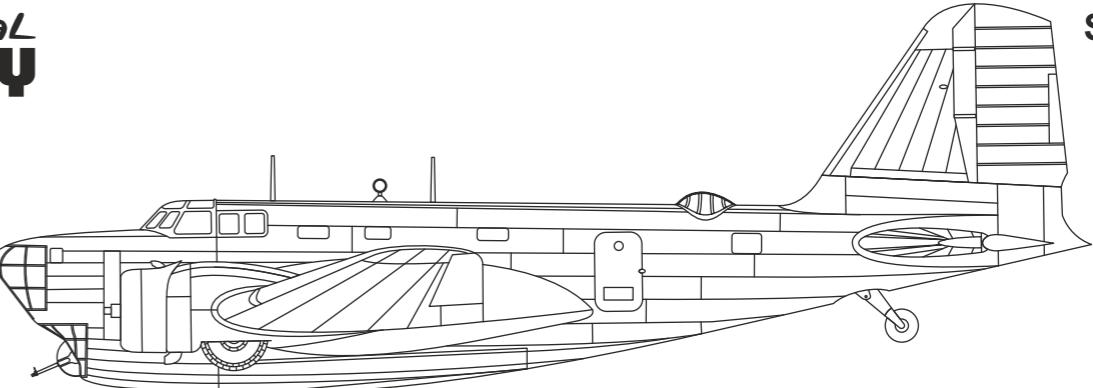
B-18A Bolo, 7578, 12th Bomber Squadron, 25th Bomber Group, Benedict Field, St. Croix, US Virgin Islands, 1942. While flying anti-submarine sorties in Caribbean area, B-18s sported white color on lower surfaces. Machine 7578 sported particularly lighter shade (canvas color or yellow-green base coat) on rudder and elevators. This was probably due to some repairs.

CAM. D

**special
HOBBY**
1/72

SH72228

B-18A Bolo "At WAR"

GB

According to 1934 specifications issued by USAAC High command B-18 Bolo was designed. From the several projects that entered the competition, USAAC chose twin engined bomber DB-1 proposed by Douglas and subsequently ordered production of 133 machines under designation B-18. The four engined Boeing model 299 (the future B-17) that offered higher performances but for higher cost was ordered only in trial series of 13 machines. During the depths of Great Depression and due to the restrictive military budget the price of B-18 counted in its favour. The DB-1 design was derived from the design of the famous civil Dc-2 aircraft. Unlike Dc-2, the DB-1 was mid-wing design with bomb bay located in the fuselage under the wing's cross section and defensive armament consisting of three 7.65 mm machine guns located in manually operated nose and dorsal turrets and one in ventral hatch. Except of the initial batch later on, additional machines were ordered under designation B-18A. These new machines featured new, picked nose. In total 350 B-18s were ordered but only 312 machines were produced. The remaining 38 machines were shifted to the new B-23 Dragon production. B-23 was developed from B-18. B-18 then became the most widely used US bomber of the pre war era. Bolos were stationed in continental USA so at Hawaii and Philippines. In 1940 twenty machines were delivered to Canadian Air Force that designated them Digby Mk.I. Even though the tabular performances of B-18 corresponded with those of Heinkel He 111, in 1941 it was already obsolete. During the Japanese attack on Pearl Harbour all of the B-18s stationed there were destroyed. Similar fate met the machines in the Phillipines and only two machines were evacuated to Australia. Since Bolo was no more suitable for bomber role, since 1942 USAAF deployed them for anti-submarines patrols. For these patrols were initially used common B-18s and B-18As, later on modified B-18B version. The anti-submarine version B-18B was equipped with nose mounted radar (some of them even carried Magnetic Anomaly Detector System in the long tubular in the rear behind the tail planes). B-18 flew the anti-submarine patrols until the end of 1943 from USA, Caribbean and Panama bases. The remaining machines were used for training and transport purposes (designated UC-67) even in 1945. Canadian Digbys served in frontline until 1943 and then they were transferred to training and military transport units. Both US B-18s and Canadian Digbys managed to sink at least one submarine each.

Technical Data:

Wing Span: 27.30 m, Length: 17.28 m, Max. Speed B-18 / B-18A: 349 kmh / 347 kmh, Service Ceiling B-18 / B-18A: 7,381 m / 7,289 m, Range: 1,931 km with 1,816 kg bomb load.

CZ

B-18 Bolo byl zkonstruován na základě specifikací vypsaných velením armádního letectva v roce 1934. To v soutěži vybral z několika projektů k sériové výrobě návrh dvoumotorového bombardéru DB-1 firmy Douglas a objednalo 133 kusů pod označením B-18. Čtyřmotorový model 299 firmy Boeing (budoucí B-17), který nabízel podstatně vyšší výkony, ovšem za vyšší cenu byl objednán pouze v ověřovací serii 13 kusů.

Restriktivní vojenský rozpočet USA, které se zotavovaly z celosvětové finanční krize, dal přednost nižší ceně. Návrh DB-1 přitom vyšel z konstrukce civilního, velmi úspěšného Dc-2.

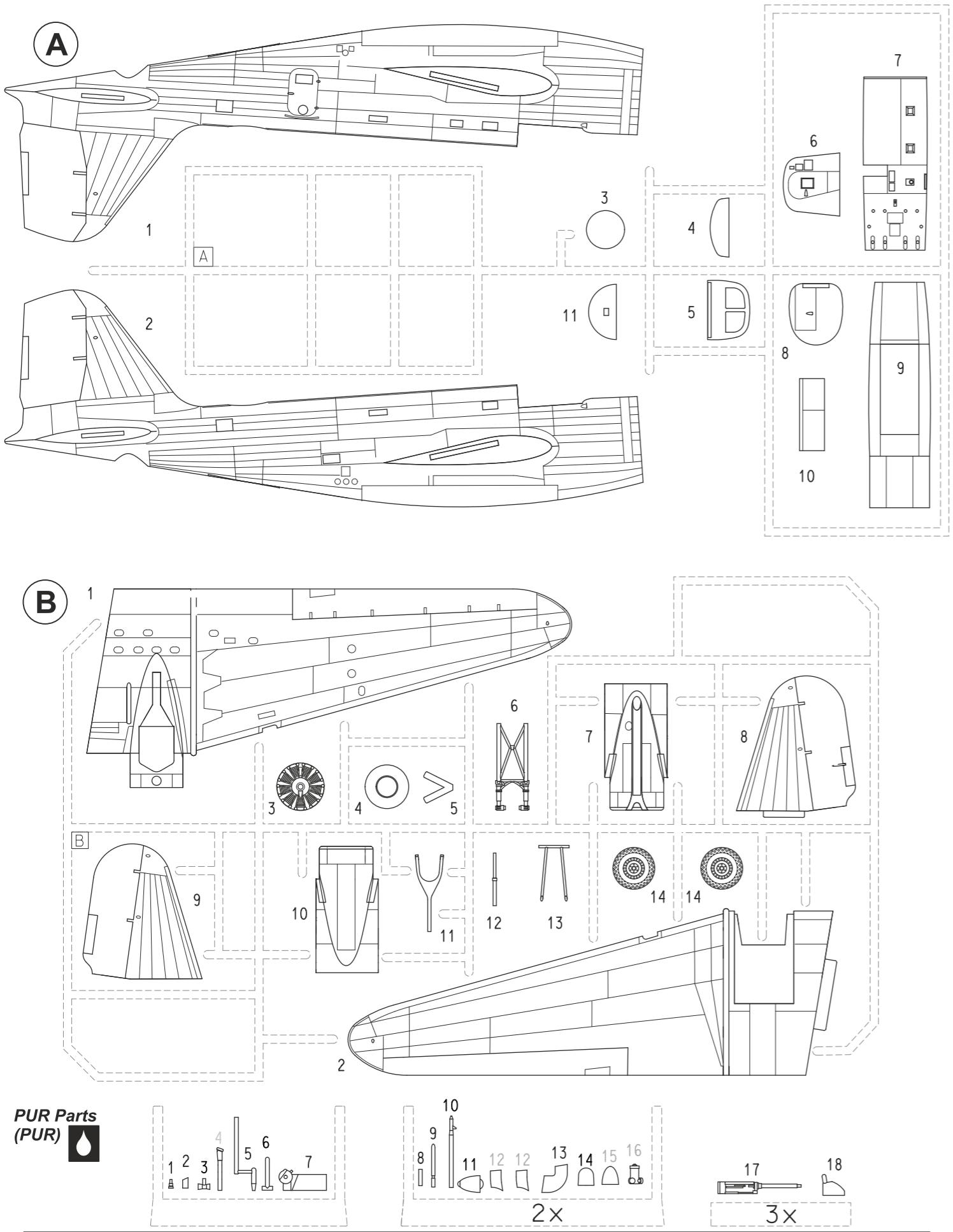
Proti civilnímu Dc-2 byl ale DB-1 středoplošník s pumovnicí pod křídlem a obranou výzbrojí tří kulometů ráže 7,65 mm umístěných v přídové a hřebenové věži a ve střeliště pod trupem. Kromě první objednávky byly později doobjednány další stroje označené B-18A. Ty se lišily novou zahrocenou přídí. Celková výše objednávek B-18 nakonec dosáhla 350 kusů, ale vyrobeno bylo jen 312 kusů. Zbylých objednaných 38 kusů bylo převedeno na výrobu nového typu B-23 Dragon, který z B-18 vycházel. B-18 Bolo se tak stal nejrozšířenějším americkým bombardérem předválečného období. Bola byly rozmístěny jak na domácím území, tak na Hawaï a Filipínách. Dvacet kusů bylo dodáno v roce 1940 kanadskému letectvu. Kanadské letectvo je označilo Digby Mk.I. I když tabulkovými výkony odpovídala např. Heinkel He 111, tak byl v roce 1941 již zastaralý. Při japonském útoku na Pearl Harbour byly zde umístěné B-18 zničeny. Podobně se vedlo i strojům z Filipín, do Austrálie se podařilo ustoupit jen dvěma strojům. Protože se Bolo již nehodilo k bombardovacím akcím, americké letectvo je začalo od roku 1942 používat k protiponorkovému hlídkování. Nejprve nasazovalo k hlídkování normální B-18 a B-18A, později pak stroje B-18B, přestavěné na speciální protiponorkové vestavbou radaru do přídě (některé stroje měly i detektor magnetických anomalií v zádi). B-18 sloužily jako protiponorkové jak ze základen v USA, tak v Karibiku a Panamě až do konce roku 1943. Zbylé byly používány k výcviku a jako transportní, označené UC-67 ještě v roce 1945. Kanadské Digby sloužily v první linii do roku 1943, později byly převedeny k výcviku a vojenskému transportu. Stejně jako americkým B-18, tak i kanadským Digby se podařilo potopit minimálně jednu ponorku.

Technická data:

rozpětí: 27,30 m , délka: 17,28 m , max. rychlosť B-18 / B-18A: 349 km/h / 347 km/h, dostup B-18 / B-18A: 7 381 m / 7289 m, dolet: 1931 km s nákladem 1 816 kg pum.

MPM
Production
GUNZE
SANGYO

2013/01

SYMBOLS

MOŽNOST VOLBY
OPTIONAL
NACH BELIEBEN
OPTION

**POUŽÍT KYANOAKRYLÁTOVÉ LEPIDLO
INSTANT CYANOACRYLATE GLUE
ZYANOAKRYLATKLEBER
ADHÉSIF CYANOACRYLAT**

2013/01

**REZAT/VRTA
CUT OFF/DR
ENTFERNEN
DETACHER**

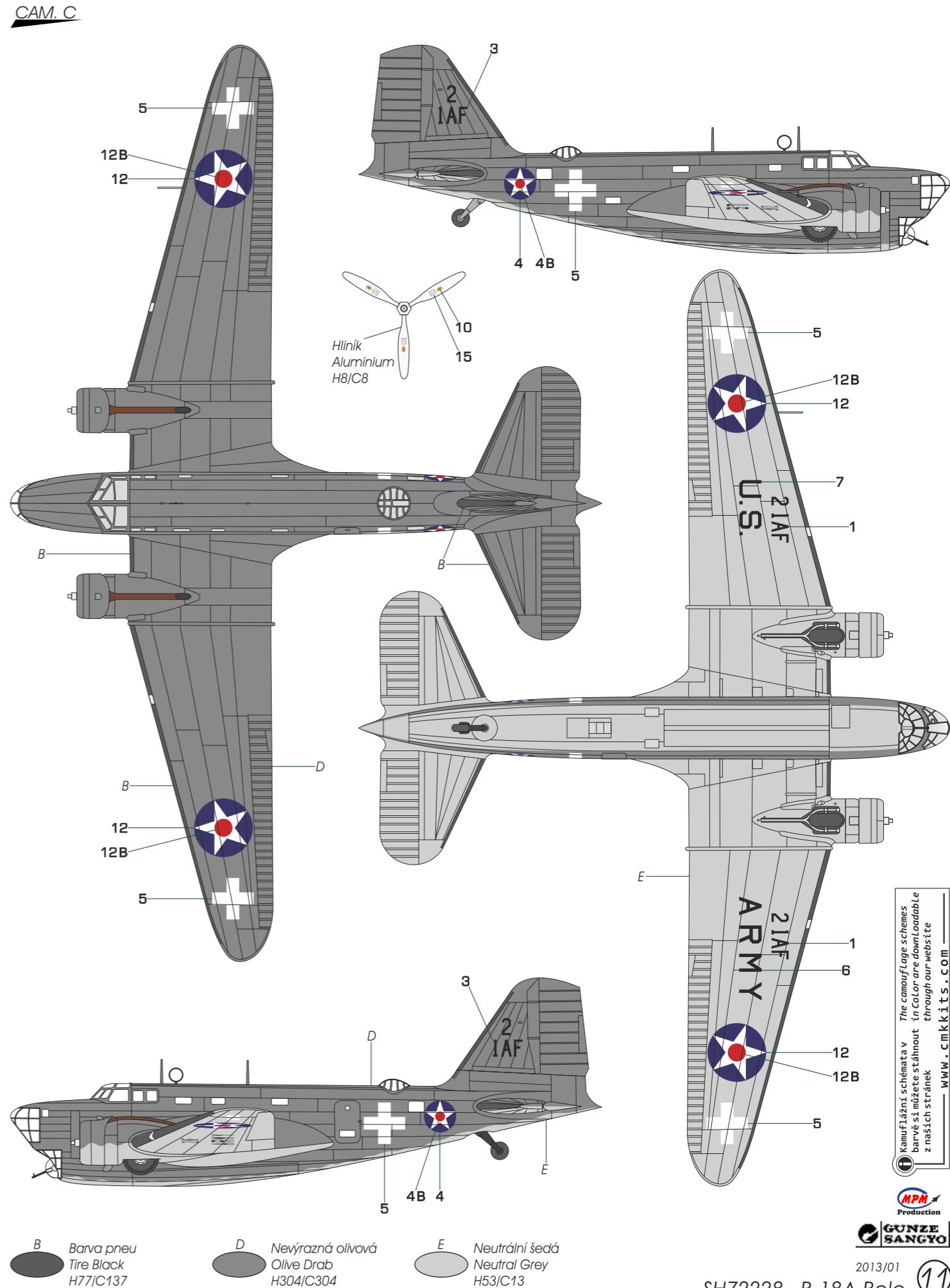
T
ILL
I
GSI
colours code
A

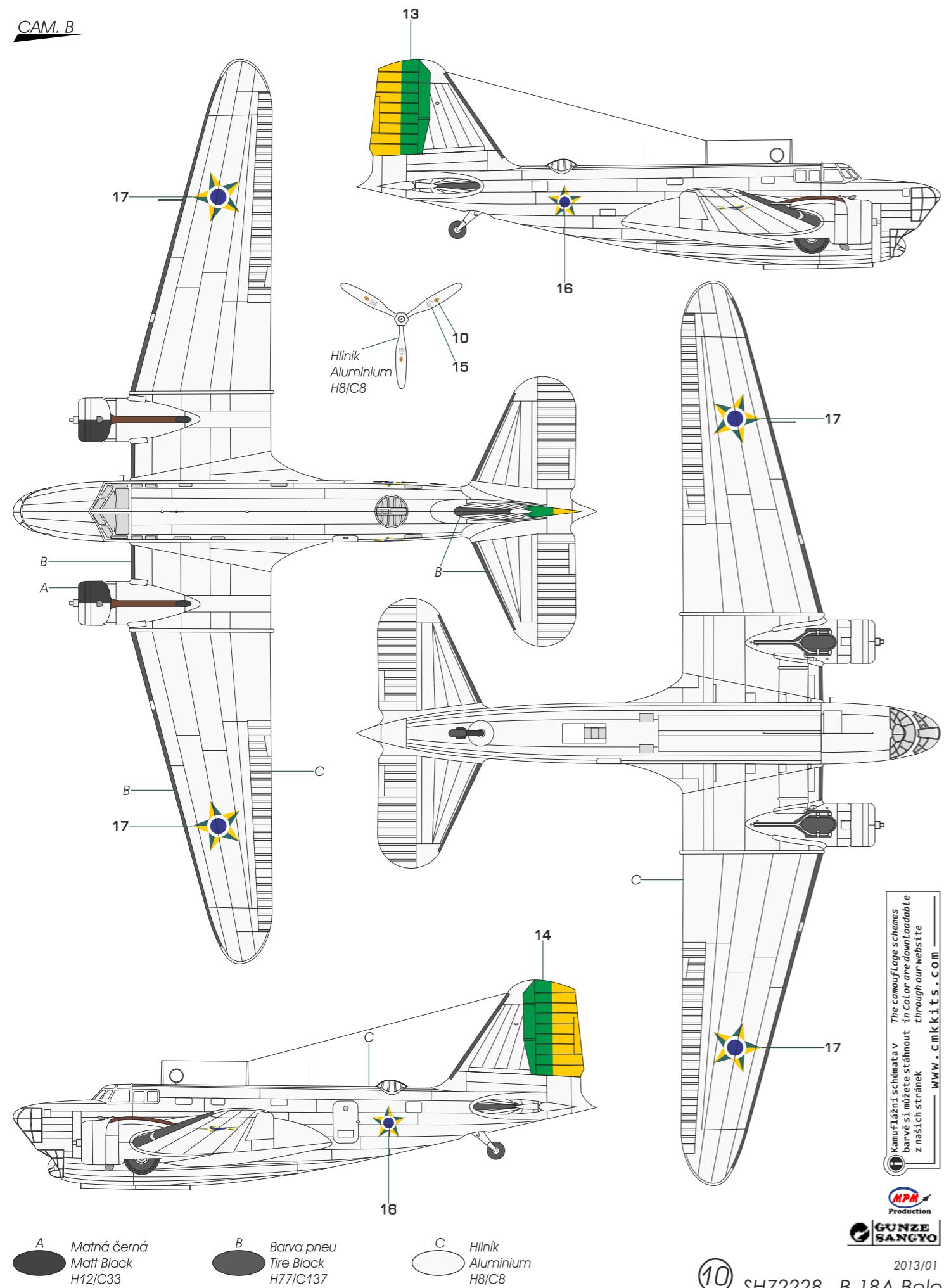
NATŘÍT
COLOUR
FARBEN
PEINDRE

B-18A Bolo, 2/1AF, který se zúčastnil vojenských manévrů na podzim roku 1941 v Louisianě.

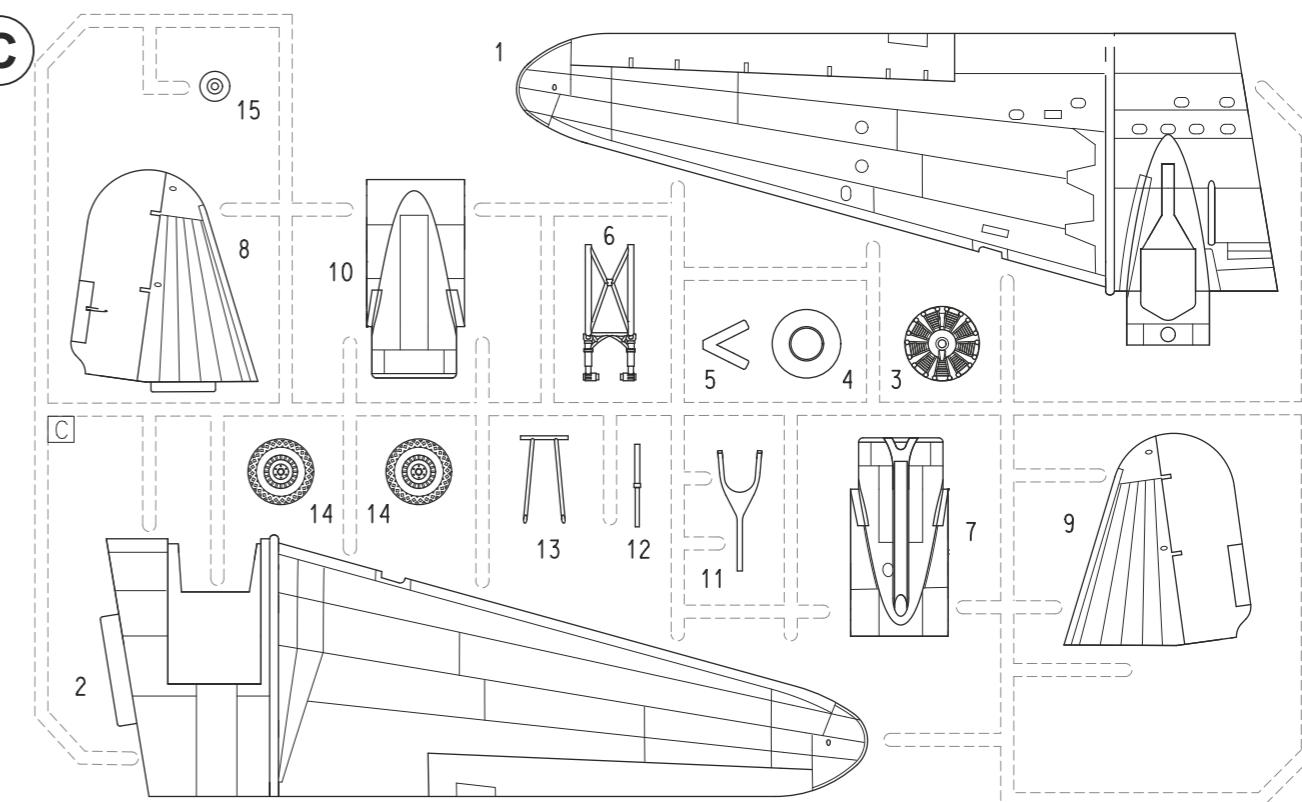
B-18A Bolo, 2/1AF, that during autumn 1941 took part in Louisiana maneuvers.

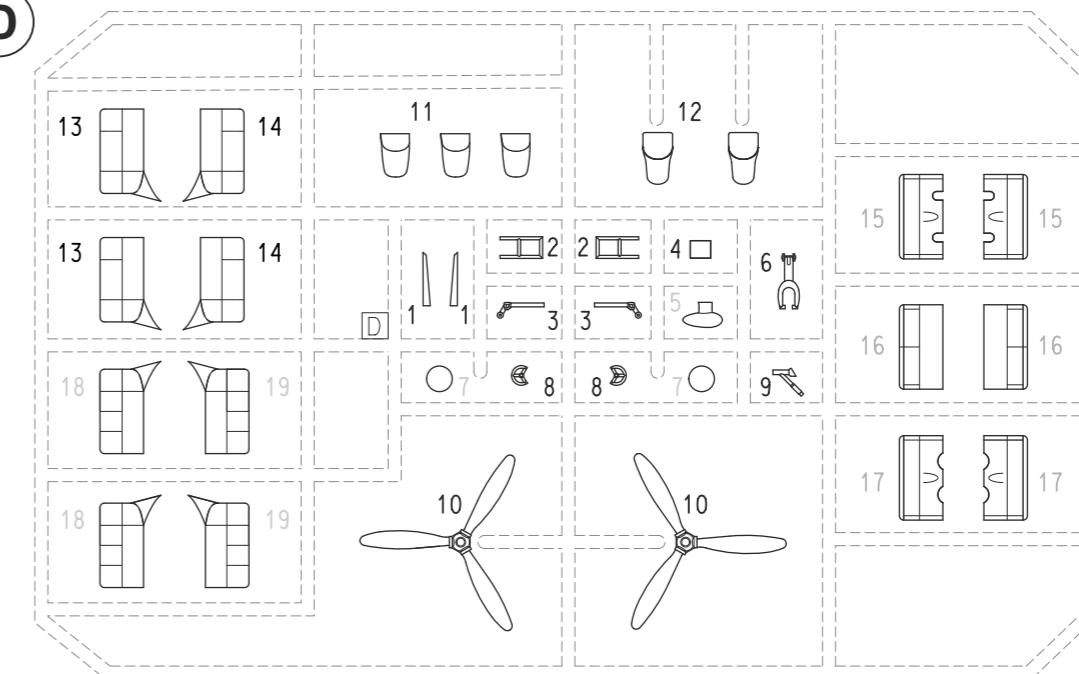
CAM. B

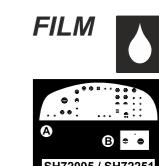
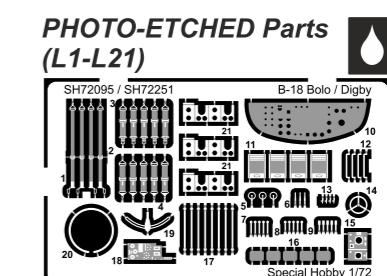
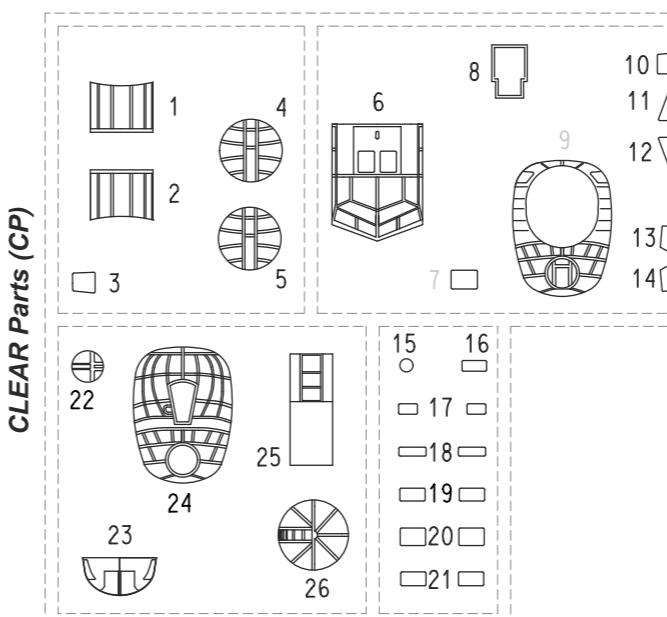
C

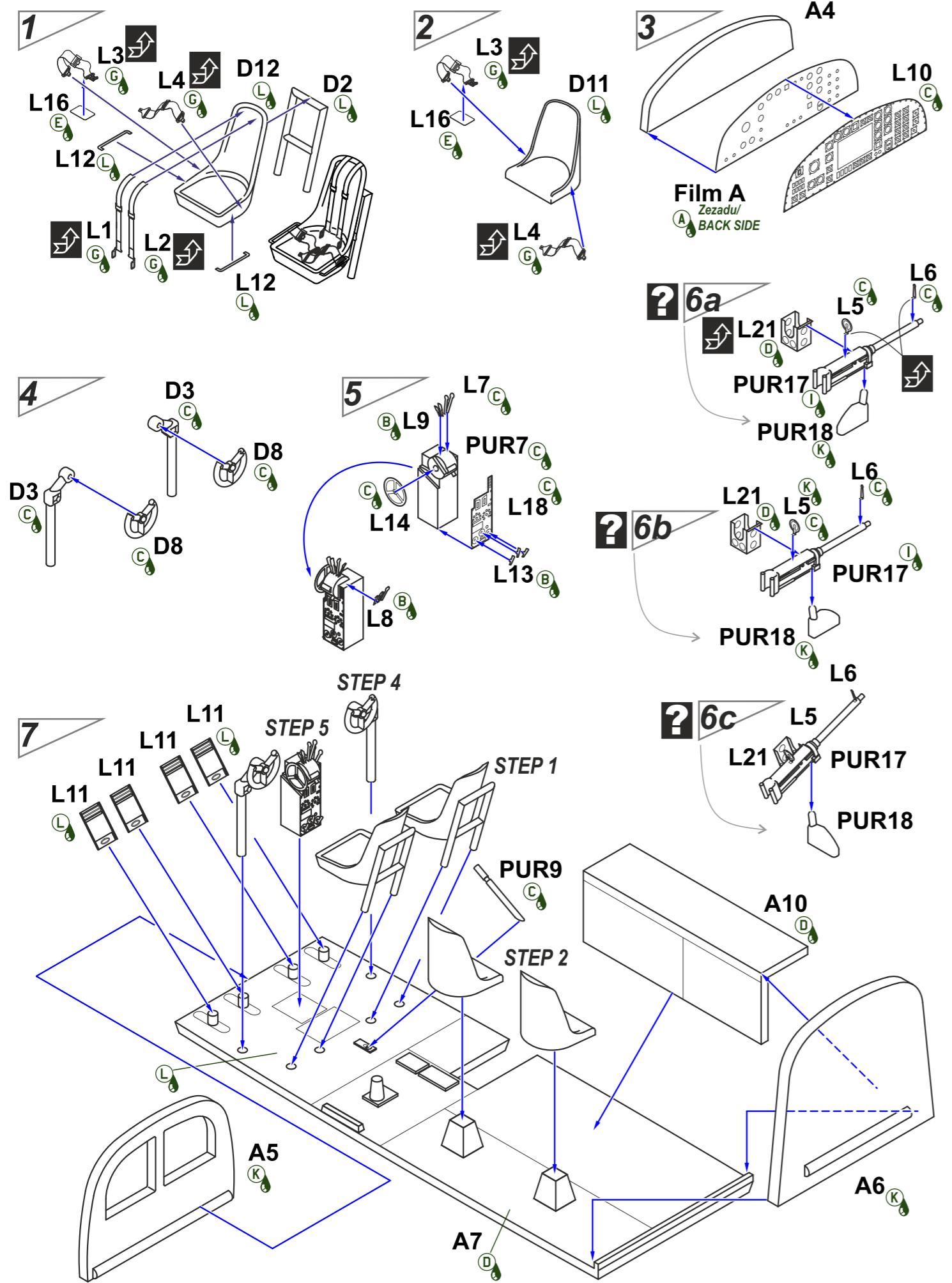

D

CLEAR Parts (CP)

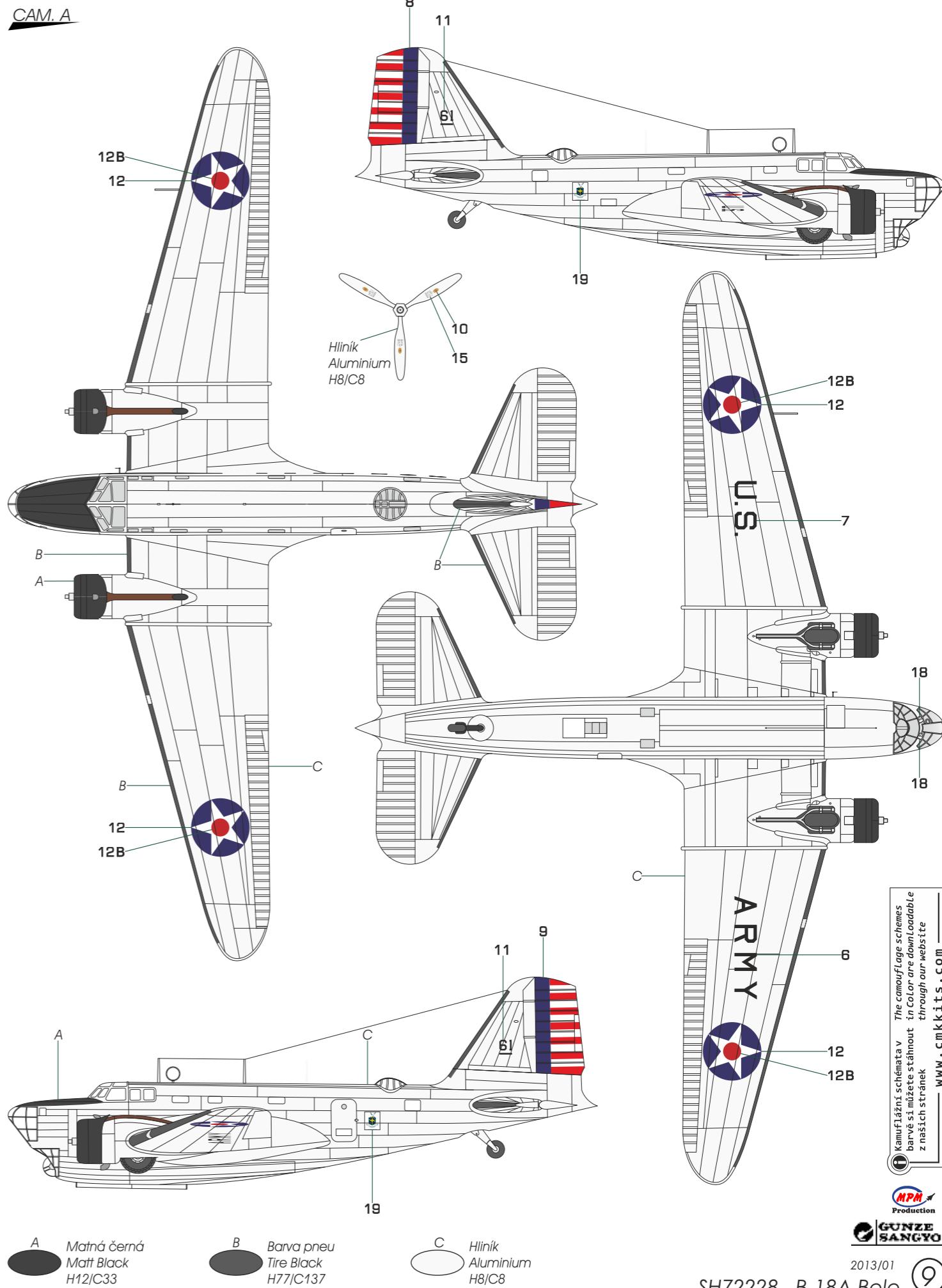

④ SH72228 B-18A Bolo

2013/01

B-18A Bolo, No 61, 19. bombardovací wing, 28. bombardovací perut, základna Clark Field, Filipíny, 1941.

B-18A Bolo, No 61, 19th Bomber Wing, 28th Bomber Squadron, Clark Field, Philippines, 1941.

Kamouflážní schéma v barvě si můžete stáhnout v coloru nebo black&white
z našich stránek
WWW.CMCKITS.COM

MPM

Production

GUNZE SANGYO

2013/01

⑨ SH72228 B-18A Bolo

